

Parimad ülikooli ja parimasse

Alo Raun

Gustav Adolfi Gümnaasiumi lõpetaja,
RP Juventuse esimees

Tänu edukatele riigieksamite tulemustele ja ülikooli sisseastumiskatsetele seisan tänavuse gümnaasiumilõpetajana ehk isegi ootamatu probleemi ees. Ma ei pea valima, millisele alale mul on lootust ülikooli sisse saada, vaid pean nelja üsna kõva konkursiga eriala seast valima selle, mida ma ise kõige rohkem õppida tahan.

Hetkel olen Tartu Ülikooli õigusteadusse sissesääjate pingereas viies, TÜ ajaloo jagan teist kuni neljandat kohta, Tallinna Pedagoogikaülikooli haldusjuhtimises olen kuues, samuti sain sisse Concordia Ülikooli õigusteaduse eriala tasuta õppekohale.

Kas riigieksamidest piisab?

Taolisele edule panid aluse loomulikult riigieksamid, mille põhjal ka need pingeread on ju suurelt jaolt koostatud. Vähemalt minu seisukohalt paistab kõik kõige paremas korras olevat. Kuid kas ta on seda ka tegelikult? Et minul on ve-

danud, ei tähenda veel et kogu süsteem veatu ja õige on.

Nimelt tekkis mul ülikoolidesse pürgimise käigus küsimus, kas mõnele alale, näiteks õigusteadusesse, astumiseks ikka piisab pelgalt riigieksamite tulemustest? Kas emakeele, ajaloo ja inglise keele riigieksamite tulemuste summalt põhinev pingerida selgitab ikka välja kõige andekamad tulevased juristid?

Nõustun, et riigieksamite tulemuste võrdluse läbi pääsevad ettepoole võimekamad gümnaasiumilõpetajad, kuid samas arvan, et nii pääsevad lõõgile mitte niivõrd juura osas andekamad, vaid lihtsalt andekad õpilased. Ehk tuleks riigieksamite põhiülesandeks seada just targemate eraldamine ülejäänute seast ja viimase valiku peaks ikkagi tegema erialakomisjon või erialakatse?

Tunnen mitmeid noori andekaid väitlejaid, kelle riigieksamite tulemused ei oleks neil võimaldanud õigusteaduskonda sisse saada. Samas olen veendunud, et kui oleks tarvis sooritada mingigi erialakatse, oleks just nemad olnud seal esirinnas. Tunduvalt kasulik (ka riigi kui tellija seisukohalt) oleks juurat

õppima valida just nendetaolised, mitte aga need, kes hoolikalt riigieksamideks õpivad ja seetõttu õigusteaduskonda sisse saavad, kuid hiljem ülikoolis märkimisväärset erialast võimekust üles näidata ei suuda.

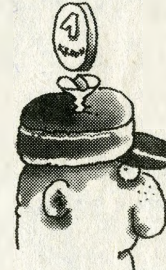
Katsetasin testide raskust.

Osalt just sisseastumiskatsete mõttekuses selgusele jõudmiseks otsustasin pürgida õppima haldusjuhtimist Peda-googikaülikoolis, kus nõuti lisaks riigieksamite tulemustele ka kirjaliku ja suulise erialakatse läbimist.

Mulle kui lõppvooru pääsenule tähendas see viite erinevat testi – ühte kirjalikku katset ja nelja vestlusvooru. Kuigi pidev testimine tüütas lõpuks ära nii sisseastujad kui hindajad, usun, et TPÜ-l õnnestus sorteerida välja need, kes kõige paremini haldusjuhtimist õppima kõlbavad.

Concordiasse õigusteadust õppima pääsemiseks ei pea sooritama riigieksamid ega võrdväärseid selekteerivaid tes-

te. Tuleb küll teha raskusastmelt riigieksamiga võrreldav inglise keele test, kuid selle testi eduka sooritamise piir on suhteliselt madalale lastud, samuti on inglise keele testis läbi kukkunuil võimalik see hiljem uuesti teha. Kõik see muudab aga testi pigem fiktiivseks taseme kontrolliks, mitte tegelikuks inglise keele oskuse näitajaks.

Tegelikult viisingi Concordiasse ja Peda haldusjuhtimisse paberid sisse mul tagala kindlustamise eesmärgil – kui mul ei õnnestu endale Tartusse korralikku elamist soetada või tekib mõni muu takistus, mis ei lase mul TÜ-sse õppima asuda, on mul vähemalt Tallinnas koht, kuhu minna.

Nii võib minu puhul mõtteliselt Concordiat võrrelda TÜ juura Tallinna variandina ja Peda haldusjuhtimist TÜ ajaloo Tallinna aseainena. Pean ma ju veel otsustama, kas ma lähen õppima seda, mida mulle kõige rohkem meeldib õppida (ajalugu), või seda, mida on kasulik õppida (õigusteadus).